

Dosarul nr. 2ra-1122/22
2-21192555-01-2ra-16082022

Prima instanță: (Judecătoria Căușeni, sediul Central) S. Pleșca
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) L. Pruteanu, I. Țurcan, Iu. Cotruță

Î N C H E I E R E

12 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Focșa Anatolie,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Focșa Anatolie
împotriva Primarului or. Căușeni și Primăria or. Căușeni cu privire la încasarea
salariului, încasarea prejudiciului cauzat pentru neachitarea în termen a salariului și
repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2022,

c o n s t a t ă :

La 31 decembrie 2021, Focșa Anatolie a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Primarului or. Căușeni și Primăria or. Căușeni cu privire la încasarea
salariului, încasarea prejudiciului cauzat pentru neachitarea în termen a salariului și
repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, Focșa Anatolie a menționat că prin decizia definitivă și
irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2018, a fost restabilit în
funcția de jurist al Primăriei or. Căușeni și s-a încasat de la Primăria or. Căușeni
salariul pentru absența forțată de la muncă pe perioada 15 mai 2015 – 30 noiembrie
2018 în sumă de 120 974,04 lei.

Întru executarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2018, a
fost emisă Dispoziția Primarului or. Căușeni nr. 03-1/49 din 04 iulie 2019 ”Cu
privire la restabilirea în funcție”:

De asemenea, reclamantul a invocat că Primăria or. Căușeni nu i-a achitat
salariul pentru perioada 01 decembrie 2018 – 04 iulie 2019.

Focșa Anatolie a solicitat încasarea de la Primăria mun. Căușeni a sumei de
32 654 de lei cu titlu de salariu pentru perioada 01 decembrie 2018 – 04 iulie 2019,
încasarea sumei de 6 626,05 lei cu titlu de prejudiciul cauzat pentru neachitarea în

termen a salariului, încasarea suplimentară a 0,3% din suma neplătită în termen pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 98 799,68 de lei și încasarea sumei de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătorei Căușeni, sediul Central din 15 februarie 2022, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Focșa Anatolie.

S-a încasat de la Primăria or. Căușeni în beneficiul lui Focșa Anatolie suma de 32 564 de lei cu titlu de salariu pentru perioada 01 decembrie 2018 - 04 iulie 2019.

S-a încasat de la Primăria or. Căușeni în beneficiul lui Focșa Anatolie suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, pretențiile au fost respinse.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că prin decizia definitivă și executorie a Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2018, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Focșa Anatolie, s-a anulat Dispoziția Primarului or. Căușeni nr. 03-1/63 din 08 mai 2015 cu privire la destituirea din funcție a lui Focșa Anatolie, cu restabilirea în funcția de jurist al Primăriei or. Căușeni și s-a încasat de la Primăria or. Căușeni în beneficiul lui Focșa Anatolie suma de 120 974,04 lei cu titlu de salariu pentru absența forțată de la muncă pe perioada 15 mai 2015 - 30 noiembrie 2018.

Întru executarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2018, a fost emisă Dispoziția Primarului interimar din 04 iulie 2019, prin care Focșa Anatolie a fost restabilit în funcția de jurist al Primăriei or. Căușeni, începând cu 05 iulie 2019.

De asemenea, instanța de judecată a constatat că, contrar deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2019 și prevederilor art. 89 alin. (3) din Codul muncii, Focșa Anatolie nu a fost restabilit imediat după pronunțarea deciziei Curții de Apel Chișinău în funcția deținută, or, Primăria or. Căușeni, în persoana Primarului or. Căușeni, a continuat să-l priveze pe Focșa Anatolie de dreptul de a munci, încălcare care a fost înlăturată numai la 04 iulie 2019, prin emiterea Dispoziției de restabilire a lui Focșa Anatolie în funcția deținută.

Astfel, în aceste circumstanțe, instanța de judecată a reținut temeinicia pretenției reclamantului privind încasarea salariului pentru perioada în care a fost lipsit de dreptul la muncă 01 decembrie 2018 – 04 iunie 2019, prin neexecutarea deciziei Curții de Apel Chișinău de restabilire în funcția deținută, adică prin neîndeplinire în termen a hotărârii organului competent de jurisdicție a muncii care a soluționat un litigiu (conflict) având ca obiect privarea de posibilitatea de a munci, în mărime de 32 654 de lei.

Totodată, instanța de judecată conducându-se de prevederile art. 90 alin. (2) lit. c) și alin. (3) din Codul muncii, a dispus admiterea parțială a cerinței reclamantului privind repararea prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral.

Referitor la compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului prin indexarea obligatorie a sumei salariului și încasarea suplimentară a 0,3 la sută din suma neplătită în mărime de 102 886,72 de lei, instanța a reținut că, achitarea dobânzii de întârziere prevăzută la art. 330 alin. (2) și compensarea

pierderilor prevăzută de art. 145 din Codul muncii se efectuează în cazul calculării și neachitării ulterioare la timp a salariului și nu este incidentă cazurilor de privarea de dreptul de a munci, prin neexecutarea hotărârii de restabilire la lucru, cu atât mai mult că reclamantul s-a adresat către angajator cu cerere privind achitarea salariului pentru perioada 01 decembrie 2018 - 04 iulie 2019, în ordinea prevăzută de art. 332 din Codul muncii la 17 decembrie 2021.

Prin urmare, instanța a reținut că, în speță, nu au fost întrunite condițiile obligatorii prevăzute de lege în acest sens și anume, suma să fie certă, exigibilă și scadentă, or, pentru acest caz, legiuitorul a stabilit în art. 90 din Codul muncii plățile ce urmează angajatorul să le achite salariatului în contul reparării prejudiciului legat de restabilirea salariatului la serviciu, care nu prevăd obligațiunea de achita compensările prevăzute la art. 330 alin. (2) și art. 145 din Codul muncii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2022, s-a respins apelul declarat de Focșa Anatolie și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 15 februarie 2022.

La 22 iulie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Focșa Anatolie a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești în partea în care au fost respinse pretențiile, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri, prin care cerințele respective să fie admise.

Recurentul Focșa Anatolie, în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei au fost interpretate eronat normele de drept material.

La 16 august 2022, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, fiind recepționat de către Primarul or. Căușeni și Primăria or. Căușeni la data de 23 august 2022, conform avizelor de recepție (f. d. 89-90).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 31 mai 2022, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 22 iulie 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de

fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Focșa Anatolie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Focșa Anatolie.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh